

SLOVENSKI NAROD.

Izšla vsak dan popoldne, izvenredne nedelje in praznike.
Inserati: do 9 peti vrsta 1 D, od 10—15 peti vrsta 1 D 50 p, večji inserati peti vrsta 2 D; notice, poslano, izjave, reklame, preklic peti vrsta 3 D; poroke, zaroke velikost 15 vrst 30 D; ženitne ponudbe beseda 75 p. Popust le pri naročilih od 11 objav naprej. — Inseratni davek posebej.
Vprašanjem glede inseratov naj se priloži znamka za odgovor.

Upravištvu „Slov. Naroda“ in „Narodna tiskarna“ Knaflcova ulica št. 5, priljubno. — Telefon št. 304.

Uredništvo „Slov. Naroda“ Knaflcova ulica št. 5, I. nadstropje
Telefon št. 34.
Dopisne sprejema le podpisane in zadoščane frankovane.
Rekopisov se ne vrata.

Posamezne številke:
v Jugoslaviji navadne dni 1/2 D, nedelje 1 D
v inozemstvu navadne dni 1 D, nedelje 1-25 D
Poštnina plačana v gotovini.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani in po pošti:
V Jugoslaviji:
celoletno naprej plačan . D 90—
polletno 45—
3 mesečno 22-50
1 7-50
Pri morebitnem povišanju se ima daljša naročnina doplačati.
Novi naročniki naj pošljejo v prvi naročnino vedno po nakazilu.
Na samo pisarna naročila brez poslatve denarja se ne moremo ozirati.

Pismo iz Šolce.

(Nekaj o plebiscitih.)

V Genevi, 3. marca.

V »visoki šoli za družabne nauke« je imel nedavno profesor politične ekonomije Charles Gide v Genevi predavanje o tem predmetu.

Ideja plebiscita v mednarodnih odnosih je francoskega izvora. Prvi plebisciti so se vršili za časa aneksijske škoj Toul, Metz in Verduna pod Henrikom II. v 16. stoletju, ko je škof izjavil, da francoski kralj ne prihaja kot zavojevalec, temveč, da hoče svobodno mesto zjediniti s svojim kraljestvom. Tu se prvič izraža ideja o izraženi volji prebivalstva, ki izbira novo državno pripadnost. Francoska revolucija je poleg človeških pravic proglasila tudi pravice narodov, ki si jih ne sme nihče proti njihovi volji prisvojiti. Načelo plebiscita je francoska revolucija pramenila na Venassin (okraj Vaudcluse) ki je od l. 1274—1791 pripadal skupno z Avignonom papežem, kakor tudi v renskih provincih in drugih zavejanih državah. Revolucionarni odseki so bili zadovoljni s tem, če je narod izrazil svojo voljo per acclamationem in tudi narodi niso napravljali posebnih težkoč. Prava doba razcveta glasovanj pa je bilo drugo cesarstvo: Sledeče države so prišle v poštev: Savoja, Nizza, Jonski otoki in razne italijanske države pod vplivom Napoleono-vih idealov.

Narodnostno načelo se večkrat zamenjava z načelom glasovanja, na škodo drugega. Vendar pa je razlika med obema jasna. Plebiscitna ideja predpostavlja pravo voljo in pristane, narodnostna pa se osni na dejstvo n. pr. jezik, raso, ki so neodvisna od poedince. V prvem slučaju je vprašanje o prosti združitvi, kakor v privatnem življenju pri sklepanju zakona, v drugem o rodbinski pripadnosti. Kakor je rekel berlinski profesor Lasson: Svojega sorodstva ne moremo izbirati!

Narodnostno načelo je nemškega izvira. Nemci so bili popolnoma logični, ko niso hoteli, da se izvrši v Elzasu leta 1871 glasovanje. Obe načeli se večkrat zamenjavata, zato, ker je težko odrediti pojem narodnosti. Glede krajev, kjer živi mešanica narodov, nam niti jezik, niti oblika lobanje, niti vera ali pa histo-

rična dejstva ne pomagajo pri odreditvi. Pojmi se pomešajo in narod gredo vpraševati — po njegovi narodnosti. Vrši se plebiscit.

Postoje razdvojena mnenja o moralni vrednosti plebiscita. Po vsakem plebiscitu se je govorilo, da je bila sama komedija. Značilen je slučaj Savoje. Številke so preprčevalne: na 130.839 glasovalcev je odpalo 130.533 da, 253 ne in 71 praznih glasov. Vendar tedaj se ni glasilo vprašanje: Hočete pod Francosko, Italijo ali Švico? ampak hočete edinstvo s Francijo ali ne? Italija in Švica sta se že vnaprej odpovedali Savoiji. Pregovor pravi: na dobro vprašanje dobiš dober odgovor. Vkljub temu pa je plebiscit relativno najboljši kriterij za narodno samoopredeljenje. Ne moremo zamisliti, da bi se celo z uradnim pritiskom mogel dobiti rezultat, ki povsem nasprotuje prevladujočemu razpoloženju. Da vlade v vseh slučajih, kjer niso bile gotove uspeha, niso dovolile plebiscita, nam je najboljši dokaz za to.

Versaillska mirovna pogodba je določila pet plebiscitov. V Istočni Prusiji (Allenstein in Marienwerder) in Slezvigu, kjer so bile sile sporazuma naklonjene obema državam, je prišlo do razočaranja. Kritika, ki jo je izrekla Nemčija in druge nevtalne države o plebiscitu v Malmeldju, je upravičena. Tiste, ki bi glasovali za Nemčijo, je čakalo izgnanstvo. Vendar se v Franciji ni nihče zmenil za to, ker kraj ni bil važen.

Kritika o gornje-sleskem plebiscitu pa ni upravičena. Čeprav je bila velika večina za Nemčijo, po mirovni pogodbi, se je morala odrediti meja po večini v glasovalnih okrajih. Nemčija pravi, da bi ona boljše eksploatirala uradnike nego Poljska. To je res, toda pri plebiscitu je merodajna volja naroda in ne bogastvo zemlje.

V Saarskem ozemlju se bo vršil leta 1935 plebiscit. Gide pravi: »Čemu vpraševati prebivalce, ki so čisti Nemci? Kaj bi rekli Francozi, če bi Nemci okupirali naš severni okraj za petnajst let in potem vprašali prebivalstvo, ali hoče ostati francosko? Ta plebiscit, ki se ima vršiti, je tendenciozen in izvira iz gospo-

darskih in političnih ozirov. Čeprav bo najbrž izid negativen, določila versaillskega miru moramo obžalovati, ker škodujejo dobri ideji.

Kateri plebisciti pa bi bili upravičeni, a se niso vršili? Južna Tirolska je bila nemška in vsakdo ve, da je hotela ostati nemška. Vojni in zemljepni oziro v tem slučaju, kakor gospodarski v Čehoslovaški so morda upravičeni, ali načela samoodločbe ni bilo. Na Sedmograškem je bila romunska nadmočnost dvomljiva in glasovanje se ni vršilo. Ali je Srbija bila gotova, da večina Slovencev hoče edinstveno državo? Makedonija je bila samovoljno porazdeljena med Srbijo in Grčijo. (Zanimivo za nas! Op. pisca.) Anglija ni hotela plebiscita na Cipru, čeprav je l. 1863 Gladston dovolil, da se vrši glasovanje na jonskih otokih. Anglija je vedela, da prebivalstvo teži k Grčiji, kakor ono na Rhodu, ki je pod Italijo. Po članu 80. Versaillskega miru Avstrija nima pravice samoodločbe.

Tako so zmagovalci poskrbeli, da se glasovanje ni vršilo tam, kjer bi bilo v njihovo škodo, in pokrili mano Evrope z »iredentskimi« otoki, ki lahko dovedejo do konfliktov.

Položaj Alzasko in Lotaringije je izjemen. Tam bi se moral vršiti plebiscit z ozirom na Alzasko. Francija je odstopila leta 1871 obe provincii proti njihovi volji, zato bi se leta 1919 moralo staviti na slovesen način vprašanje, ali so hočeta vrniti k stari domovini. Vem, da se je prebivalstvo vrglo v naročaj Francije, v radosti svidenja; toda, ali smo imeli pravico, da se koristimo z razpoloženjem vzvišenega trenutka? Predsednik Poincaré je pri obisku v Strassburgu značilno vzkliknil: Le plebiscit est fait! Mi bi imeli neprimerno več pravice na to zemljo v oči tujine in same Nemčije, če bi se lahko sklicevali na dejanje v pravilni obliki, namesto na to besedo iz ust najvišjega uradnika. Alzacanom, ki v tem ali onem kritikujejo našo upravo, bi lahko odgovorili s številkami glasovanja, ki se je vršilo s treznim prevdankom ne pa v zmogoslavlju.

Načelo plebiscita ima bodočnost, dokler se pravo narodnostnih manjšin toliko ne izpopolni, da bodo narodnosti uživale ne samo svojo kulturo, marveč se vladale same in ne bodo hotele menjati državne pripadnosti.

P. P.

Kulturen škandal.

Vest, da se zatvorijo nekatere bolnice, da se omeji sprejemanje bolnikov v drugih, je po vsi pravici razburila javnost. Dejstvo pa je tudi tako nezasišano, da zasluži najstrožjo obsodbo: pravico imamo zahtevati, da se ta določba takoj razveljavi. Ako so finančne težkoče v državi res take, da jih ni mogoče zmagati se naj remedura napravi tam, kjer je potrebna, odpravijo naj se vse potratne in zapravljivosti, uvede najstrožje štedenje — a za blazor in zdravje državljanov prepotrebni itak že nezadostni bolnici in sličnih dobredelnih ustanov zatvarjati, namesto da bi se izpopolnjevale — tega ne sme in ne more storiti nobena resna vlada. Tudi v teh zavodih naj se uvede najstrožja štedljivost, v kolikor je to dopustno z ozirom na dosego zdravstvenih uspehov — a ostati morajo vedno odprta na razpolago trpečemu človeštvu.

Ali si je vlada bila res v svesti, kaj doseže s tem ukrepom? A to ni največje hudo, nač pa največje zlo, da s tem upravičeno vzbuja nezadovoljstvo v prebivalstvu. In naši sovražniki bodo izrabili to priliko ter v tem večji meri ščuvali proti državi, ki izpodkopavali ugled po svetu, ki odpuščali srca državljanov. Ali res ne ve vlada, da plešemo na vulkanu? Obstoj in ugled države se tu lahko miselno stavi v nevarnost. In zato moramo v interesu države zahtevati, da se ukrep prekliče.

Ako tožimo o teh žalostnih zdravstvenih razmerah, moramo poudarjati, da s tem ne delamo očitkov našemu zdravstvenemu odseku, saj je on brez moči v tem oziru. Morda se je nekoliko premalo energično zavzemal za naše zdravstvo, a odločujoče veljave ni imel on, to nam je vsem znano. Tudi ministrstvo za narodno zdravje se je v obče mnogo prizadevalo za olajšanje sanitarnih razmer, zlasti da se s kurzi in predavanji širi znanje in umevanje zdravstvenih, zlasti higienskih nauk med ljudstvom, da se vrše ponavljani kurzi za zdravnike in ustanavljajo ambulatorije. Tem bolj čudno in neumovno je, da se ni uprlo z vso silo nakan, da se naj zatvorijo bolnice ter da ni moglo izposlovati potrebnih naknadnih kreditov. Proračun se sestavlja v juniju za prihodnje leto, in ker je v zadnjem podlrgem letu draginja narasla skoraj za 100%, je umevno, da se dovoljenim kreditom

ne more najti kritje. — Naj se nekoliko zviša oskrbnina in naj se varčuje po možnosti. — Bolnice pa so danes potrebnejše kot kdaj. Nikdo naj ne ukovarja, saj se bolniki lahko zdravi tudi doma. To nikakor ni istina. Zlasti srednji stan in uradništvo, ki preje ni bilo navezано na bolnico, temveč je oskrbovalo svoje bolnike doma, je zdaj tako obubožano, da tega več ne zmora. Zdravnik, zdravila, postrežba nalaga toliko stroškov, da jih ni mogoče zmagovati. Ako odda bolnika v bolnico plača zanj le oskrbino, ki ne znaša niti toliko kar ga sta ne prehrana bolnika doma, vse drugo ima zastoj. V mnogih slučajih, zlasti pri kirurških operacijah, pa bi oskrb doma bila absolutno nemogoča.

Ako država uvaia povsem brezplačno zdravljenje za spolne bolezni v ambulatorijih — katerega se poslužujejo tudi mnogi imoviti pacienti, potem ima pač še mnogo bolj dolžnost, da daje bolnikom proti plačilu oskrbnino možnost, da se lečijo v bolnicah. Ako deli pohotnežem in razuzdancem dobroto, ne sme teh odrekati bolnikom potrebnim zavodno oskrbi. Ne bomo naveljali, koliko nepotrebnih stroškov ima država, koliko koritarjev jo izkorišča, koliko izda za razne reprezentance, vojaške parade, za čažanke in športe ter vse mogoče več ali manj nepotrebne stvari — dasi bi pri vsaki taki postojanki lahko klicali »hic Rhodus, hic salta«. — Tu povsod bi se našlo mnogo več prihrankov, nego bi bilo treba da se vzdrže naši zdravstveni zavodi in svoji dosedanj razsežnosti. V imenu vsega naroda na ponavljamo zahtevo: naše bolnice morajo ostati polnoštevne v blagor našega naroda, vsaka njih omejitev ali celo zatvoritev se mora nemudoma prekliti.

Slovenski zdravnik.

RAZMEJITVENO VPRAŠANJE IN ITALIJA.

— Beograd, 7. marca. (Izv.) »Trgovinski Glasnik« objavlja: Med našo državo in Italijo je sedaj dosežen sporazum v vseh spornih točkah glede razmejitev z Italijo. Prično se definitivna razmejitev dela.

— Beograd, 7. marca. (Izv.) Današnji »Beogradski Dnevnik« javlja, da je kriza v razmejiteni komisiji glede spornih točk na zapadni meji odstranjena in da je dosežen sporazum z Italijo. Odstranjene so vse sporne točke glede zapadne meje, posebno one na bivši Kranjski.

Joseph Bédier:

23

Tristan in Izolda.

Roman.

Kariado je odgovoril:

»Kraljica, razdraženi ste, a ne vem zakaj; ampak neumen bi bil, kdor bi se razburjal zaradi vaših besed! Pa če gre tudi za smrt, ki mi jo naznanja vaš pomorski orel, tu zla vest, ki vam jo prinaša sova: Tristan, vaš prijatelj, je izgubljen za vas, gospa Izota. Vzel si je drugo ženo v drugi deželi. Sedaj si lahko izberete drugega, ker Tristan sameta vašo ljubezen. Z velikimi častmi se je poročil s Izoto beloroko, hčerjo vojvode z Bretajne.«

Ves besen je odšel Cariado. Izota zlatolaska je povesila glavo in je začela plakati...

Tretji dan je poklical Kaherdin Tristana:

»Prijatelj moj, posvetoval sem se s svojim srcem. Gotovo, ako ste mi povedali resnico, je vaše življenje v naši deželi slepilo in blaznost in ne more prineesti nič dobrega na vam ne moji sestri, Izoti beloroki. Poslušajte torej moj svetl! Ukrcava se skupaj v Tintagel; zopet boste videli kraljico, in prepričate se, ali vam je še v ljubezni in zvestobi udana. Ako vas je pozabila, morda morete potem vsaj nekoliko vzljubiti mojo sestro, lepotico brez h. navstava. Z vami grem; kaj nisem vaš sobojnik in vaš tovariš?»

»Brate, je vzkliknil Tristan, »prav pravijo: srce moža odtehta zlato vso deželo.«

Na dolg od tega, in Tristan in Kaherdin sta vzela popolno palico in me. niško opravo, kakor da bosta posetili grobe svetnikov v daljnih deželah. Poslovala sta se od vojvode Hoela. Tristan je vzel Gornevala s seboj, Kaherdin pa samo enega oprodo. Skrivaj sta opremila ladijo in sta odplula proti Kurnwalu.

Veter jima je bil ugoden, dokler nista nekega jutra še pred svitanjem stopila na suho nedaleč od Tintagla v samotnem zalivu blizu lidanskega gradu. Ondi ju Dinas z Lidana, vrli senešal, gotovo gostoljubno sprejme in bo znal prikriti njun prihod.

V jutranjem somraku sta stopala tovariša proti Lidanu, ko sta zagledala za seboj moža, ki je na počasi stopajočem konju zasledoval isto pot. Skri. la sta se v goščo, toda mož je šel mimo njiju, ne da bi ju opazil, kajti spal je v sedlu. Tristan ga je spoznal:

»Brate, je dejal pritaženo Kaherdinu, »to je sam Dinas z Lidana. Spi. Gotovo prihaja od svoje ljubice in še sanja o njej; ne bilo bi viteško, ako ga zbudi; a pojdi od daleč za menoj.« Pridružil se je Dinasu, prijel rahlo njegovega konja za uzo in je stopal neslišno ob njem. Končno je na. pačen korak konja prebudil spečega Dinasa. Odprl je oči, zagledal Tristana, in dolgo ni vedel, kaj vidi;

»Ti si, ti, Tristan! Bog blagoslovi uro, ko te zopet vidim: kako dolgo sem čakal nate!»

»Prijatelj moj, Bog vas ohrani! Kaj mi morete poročati o kraljici?»

»Oh, bridke novice. Kralj jo ima v časti in bi jo rad razvedril, ali odkar si ti v prognanstvu, gineva in plaka za teboj. Ah, čemu bi se vračal k njej? Ali hočeš znova svoje in njeno življenje postavljati v nevarnost? Tristan, imej občutje s kraljico, pusti jo v miru!»

»Prijatelj, je odgovoril Tristan, »slišate mi eno prošnjo: skrijte me na Lidanu, nesite jej moje sporočilo in dajte, da jo vidim enkrat, samo enkrat še.«

Dinas je odgovoril:

»Smili se mi tvoja gospodarica in tvoje naročila ne izvršim preje, dokler ne svam. Ali ti je ostala draga nad vsemi drugimi ženskami.«

»Ah, gospod, recite jej, da mi je ostala draga nad vsemi drugimi ženskami: govorili boste resnico.«

»Dobro torej, pojdi za menoj, Tristan, pomagam ti izvršiti tvoje namer.«

Na Lidanu je vzel senešal pod streho Tristana, Gornevala, Kaherdina in njegovega oprodo. Ko mu je Tristan točko na točko povedal zgodbo svojega življenja, je hitel Dinas v Tintagel, da da pozve, kaj je novega na dvoru. Zvedel je, da kraljica Izota, kralj Marke, vse njegove dvorjanstvo, val njegovi

oprode in lovci v treh dneh ostavijo Tintagel ter se preselijo na grad Belo goljavo, kjer se pripravljajo veliki lovi. In tedaj je Tristan zaupal senešalu svoj pristan iz zelenega jaspisa in mu povedal, kaj naj sporoči kraljici.

Sedemnajsto poglavje.

DINAS LIDANSKI.

Bele amie, si est de mus:

Ne vus sans mei, no je sans vus.

(Marie de France)

Dinas se je torej vrnil v Tintagel, žal je po stopnicah navzgor in stopil v dvorano. Pod nebom sta sedela kralj Marke in Izota zlatolaska ter igrala šah. Dinas je sedel na podnožnik tik kraljice kakor da bi opazoval igro, in kakor bi ji hotel nasvetovati potegljaje, je položil dvakrat svojo roko na šahov. njoo; ko je to storil drugič, je Izota opazila na njegovem prstu prstan iz jaspisa. Tedaj jej je bilo dovolj igre. Nalanko se je zadela ob Dinasovo roko, da se je smedlo več figur in se prevrnilo.

»Glejte, senešal, je rekla, »zmotili ste me v igri, in sicer tako, da bi zdaj nič več ne mogla začeti znova.«

Marke je ostavil dvorano, Izota se je umaknila s svojo sobo ter je dala senešala poklicati k sebi.

»Prijatelj, vi ste sel Tristanov?«
»Da kraljica; on je v Lidanu, skrit na mojem gradu.«

»Ali je resnica, da si je v Bretajni vzela ženo?»

»Kraljica, resnico so vam povedali. Toda on zagotavlja, da vas ni nikakor izdal, da niti en dan ni prenehal ljubiti vas nad vse ženo, da umre, ako vas ne vidi zopet vsaj enkrat: roti vas, da mu to dovolite, pri obljubi, ki ste mu jo dali zadnji dan, ko je govoril z vami.«

V mislih na drugo Izoto je kraljica nekaj časa molčala. Končno je dejala: »Da, zadnjega dne, ko je govoril z menoj, sem mu dejala — spominjam se: ako zagledam prstan z zelenim jaspisom, me ne zadrži noben stolp, nobena še tako močna ključavnica, nobena kraljevska prepoved, da ne bi ustregla želji svojega prijatelja, pa naj bo modro ali blazno...«

V dveh dneh, kraljica, ostavi dvor Tintagel in se odpravi na Belo goljavo; Tristan vam sporoča, da bo ob poti skrit v trnjevem grmovju. Prosi vas, imajte usmiljenje k njim.«

»Dejala sem: noben stolp, nobena še tako močna ključavnica, nobena kraljevska prepoved me ne zadrži, da bi ne ugodila želji svojega prijatelja.«

Dva dni na to, ko se je ves dvor Markejev odpravil iz Tintagla, so si Tristan, Gorneval, Kaherdin in njegov oprodo nadeli oklepce, vzeli svoje meče in čiste ter odjezdili po tajnih stezah na določeni kraj.

(Dalje prih.)

Narodna skupščina.

ZUNANJI MINISTRI O REŠKIH DOGODKIH. — OGORČENJE V NARODNI SKUPŠČINI. — IZVRŠITEV RAPALSKIH POGODB.

— Beograd, 7. marca. (Izv.) Narodna skupščina je včeraj odločno in ogorčeno pokazala, da hoče v prvi vrsti izvršitev rapalske pogodbe in da se naše prebivalstvo na Reki obvaruje pred takimi napadi, kakor so jih bili izvršili fašisti pretekli teden. Že pred otvoritvijo je bilo v kuloarjih živahno vrvenje. Vse parlamentarne skupine so razpravljale o reških dogodkih in o korakih, ki naj jih stori naša država, da si ohrani avtoriteto nasproti svoji sosedu in da se našemu jugoslovenskemu življenju na Reki zavaruje mirno gospodarsko in politično življenje.

Demokratski poslanci Franci, Moskovičević in tovariši, dalje Etbin Kristan in tovariši so stavili na zunanega ministra interpelacijo glede reških dogodkov. Demokratski poslanci so v interpelaciji zahtevali pojasnila, kakšne korake je kraljeva vlada storila, oziroma jih namerava storiti glede reških dogodkov, posebno v zaščito prebivalstva na Sušaku in kako se izvede rapalska pogodba.

Otvoritev plenarne seje se je precej zakasnila. Predsednik dr. Ivan Ribar je sejo otvoril šele ob 18.15. Po končanih formalnostih je zbornica sprejela na znanje poročilo verifikacijskega odseka, da sta pozvana v narodno skupščino mesto odstopivših poslancev Miljutina Jakšića iz Vojvodine in Dragotina Vlakovića iz Vranje nitiu namestnika in sicer Živan Janka Sidac, uradnik iz Bečkereka, in Spasoje Vukšanić, odvetnik v Leskovcu. Nato je minister pravde zahteval sodno izročitev poslancev Stjepana Radića, dr. Drinkovića in dr. Košutića radi prestopka po § 103 oziroma 92 kaz. zak., dalje izročitev kriminalnega poslanca dr. Janka Šimraka radi prestopka § 82 kaz. zakona. Prvi trije so zakrivila tudi dejanja, ki so kazniva po zakonu o zaščiti države.

Dovoljeni so bili nekaterim poslancem dopusti, na kar je predsednik dr. Ivan Ribar naznanil, da govori zunanji minister dr. Ninčić.

Zunanji minister dr. Ninčić je počasi odkorakal na govorniško tribuno. Vsi navzoči poslanci so se takoj v gostih skupinah strnili okoli tribune, da bi njegov govor poslušali z največjo pazljivostjo. V zbornici je zavladala sprva prava tišina, a med govorom ministra so se dvigali viharji protestov in ogorčenja, tako da je vtisk govora v splošnem razhlapljal.

ZUNANJI MINISTRI O REŠKIH DOGODKIH.

Zunanji minister dr. Momčilo Ninčić je pričel svoj govor: »Gospoda! Mislim, in to mi pritrđite, da zunanjemu ministru ni ugodno in dobro takoj odgovarjati na stavljenja mu vprašanja. Toda z ozirom na razburjenje, ki je radi zadnjih reških dogodkov bilo izjavljeno ne samo v naši skupščini, ampak v vsej naši javnosti, hočem podati nekaj pojasnil.

Še pred nastopom zadnjih dogodkov je imela naša vlada točno upravičeno sklopiti, da se pripravljajo na Reki nezgodni dogodki in da mora priti do teh dogodkov. Zato je kraljeva vlada takoj poslala zaveznikiškim vladam v Londonu, Parizu in Rimu noto in jih opozorila na to, kar se na Reki pripravlja, na resnost položaja v reški državi in na težke posledice, ki lahko iz tega nastanejo. Žal so se naša poročila izkazala kot točna.

Fašisti so navallili na reško državo od vseh strani, z morja in s kopnega, z ladjami, z vlakmi in oklonimi avtomobili. Bombardirali so vladno palačo. Imeli so orožje in municijo, strelali so po mestu s puškami in mitraljezi, aretirali vladne organe, pregnali zakonito priznano vlado na Reki in pograbili državno oblast v svoje roke.

Pri teh besedah so se v zbornici začeli prvi vzkliki in protesti. Nastal je močan vihar. Poslanec Venčeslav Wilder (demokrat): »To so napravili pod zaščito Italije! To je angažma in komedija Italije! Italija je komandirala prevrat!« Predsednik dr. Ribar je neprestano zvonil in prosil poslance: »Gospoda, mir! Minister zunanjih poslov ima besedo!« Zunanji minister dr. Ninčić je mogel nadaljevati svoj govor, ko se je razburjenje nekoliko poleglo. Nadaljeval je:

»Zadnji dogodki na Reki so povzročili situacijo, ki je naravnost protivna oni, določeni in urejeni po rapalski pogodbi. Radi tega je kraljevska vlada sklenila vložiti protest

v Rimu in je protitirala takoj, ko so došle prve vesti o fašistovskih napadih, ki so se pripravili in izvršili iz italijanskega ozemlja. Naša vlada je v Rimu vložila energičen protest.

Pri teh besedah se je zopet dvignil vihar protestov in vzklikov, kakor: »To je premalo! Papirnati protesti niso nič vredni!« Minister je moral svoj govor zopet prekiniti in je po končanem viharju nadaljeval:

»Med tem časom, ko so dospela v Rim prva poročila o dogodkih na Reki, je italijanski zunanji minister naročil vojnemu poslaniku v Beogradu, naj sporoči naši vladi, da je italijanska vlada odredila... (Zopet vihar protestov in klici: »Kaj hočete, pridejo na šti fašisti na Reko? Kaj bi storila Italija, ko bi prišli na šti fašisti?«) Močan klic pa se je razlegal po zbornici: »Naše žandarje pošljimo tja, pa bo takoj mir!«

Minister dr. Ninčić razburjen: »Gospoda! Od mene zahtevate pojasnil, pa mi ne pustite govoriti. Vsi toliko bodite mirni, da lahko povem svoje! (Zopet nemir in razburjenje.) Gospodje ne razburite se! Gre za zelo važne dodatke, ki lahko reše resne politične posledice. Moramo ohraniti hladnokrvnost. (Klici: »Dosti je hladnokrvnosti!«) Nadaljuje:

»Istočasno z našo akcijo je italijanska vlada naročila svojemu zastopniku v Beogradu, da takoj sporoči na merodajnem mestu, da Italija obžaluje dogodke na Reki in da stori vse za obnovo stanja, določenega v rapalski pogodbi.

Nastanejo zopet burni klici. Zbornica je v največjem razburjenju. Čujejo se klici: »Naj Italija vendar enkrat iz izvrši rapalsko pogodbo! Naj izprazni tretjo cono! Rapalska pogodba je že sama na sebi sramotna za našo!«

Sporočilo italijanske vlade smo vzeli na znanje in sedaj pričakujemo, da bo italijanska vlada izvršila to svojo obljubo z ozirom na resnost političnega položaja. Na drugi strani pa hočemo odrediti in sm. odrediti svoje strani vse potrebne korake za sporazum z italijansko vlado, da se izvrši čimprej rapalska pogodba. Izvršitev rapalske pogodbe bo onemogočila tudi take incidente, ki so lahko usodni in imajo težke posledice. (Poslanec Wilder: »Rapalska pogodba je za nas sramota!«)

Zunanji minister dr. Ninčić je med viharimi protesti zaključil svoj govor s trdno nado, da se v mednarodni politiki dosežejo med Italijo in našo državo prijateljski odnosi, ker sta obe državi v mnogih vprašanjih zunanje politike navezani na skupno sodelovanje in ker večje obe državi skupni interesi, ki bodo pripomogli, da se ustvari med obema državama razmerje, ki bo odgovarjalo lojalni izvršitvi rapalske pogodbe.

Zbornica je zaključna izjava zunanega ministra sprejela v največjem razburjenju, velik vihar pa je zavladal, ko je začel minister govoriti o prijateljskih odnosih z Italijo. Vzpričo splošnega hrupa je bil splošni vtisk ministrovih pojasnil nenasen. Ko se je vihar v zbornici polegal, je vojni minister najprej odgovarjal na interpelacijo posl. Brandnerja glede novačenja.

Na to je zunanji minister odgovarjal na interpelacijo Brandnerja o apanaži bivšega kralja Karla. Zunanji minister je izjavil, da je to vprašanje v toku rešitve in da bo dal končna pojasnila tedaj, ko je vrašanje definitivno in dettalno rešeno. Zunanji minister je dalje tudi odgovarjal na interpelacijo poslanca Radovića glede obelodanjenja jadranskih aktov in izjavil, da je to sedaj nemogoče, ker jadransko vprašanje še ni definitivno zaključeno.

Predsednik je na to ob 20 zaključil sejo. Prihodnja seja se javi pismenim potom.

— Prebivalstvo v Italiji. Na podlagi podatkov zadnjega ljudskega štetja ima Italija 39 milijonov prebivalcev. Število prebivalstva se je v zadnjem desetletju povečalo za 10%.

— Novinarska stavka v New Yorku. 2. t. m. se je razširila po New Yorku vest, da so novinarji proglasili stavko in da prihodnji dan ne izide noben časopis. Toda do stavke topot še ni prišlo. Novinarji so imeli ta dan burno sejo zaradi povišanja plač. Seja je bila zelo dolga, ter se novinarji nikakor niso mogli zediniti glede glasovanja. Medtem je seveda delo v redakcijah počivalo, ker so bili vsi uredniki na seji. Po končani seji pa je bilo premalo časa za delo, ter so morali listi drugi dan iziti v zmanjšanem obsegu, nekateri pa sploh niso izšli.

Politične vesti.

— Italijanski milijoni za protisrb. ako agitacijo na Hrvaškem. G. Salvemini piše v »Secolo« o mali antanti in očitno italijanskim diplomatom pomanjkanje realnega pojmovanja zunanje politike. Med drugim pravi, da je potrošila Italija milijone za protisrbsko agitacijo na Hrvaškem in za vzpostavitev zmanjšane habsburške Avstrije z Madžarsko, Slovenijo in Hrvaškem. Sonni no je upal, da bo mogel vlad svovstva med zmanjšano Avstrijo in povečano Srbijo obdržati Dalmacijo. Zažgal je gozd, da akuba jajca. — G. Salvemini je s svojim odkritjem v uglednem milanskem dnevniku le potrdil očitno jugoslovensko javnost, ki je že davno očitala Radiću, da je njegovo protidržavno in protinacionalno delovanje v zvezi z italijanskimi lrami.

— Moratorija ne bo? O zakonskem načrtu glede odlaganja plačil v inozemstvu se je v zadnji seji radikalnega kluba obširno razpravljalo. Konstatiralo se je, da je večina radikalnega kluba proti temu načrtu. Ministru pravde dr. Lazi Markoviću se je naročilo, da obvesti ostale vladne klube o tem razpoloženju in jih pridobi za to, da se zakonski načrt o moratoriju odstavi z dnevnega reda. Naša javnost bo ta sklep pozdravila z zadoščenjem, ker je vendarle zmagal trezen razum.

— Ohranimo mirno kri! »Jugoslov. list« izjavi. Sramotno in bedasto početje frankovcev in njim podobnih elementov s famoznim »memorandumom« je izzvalo ogorčene proteste vseh poštenih ljudi brez razlike plemena. Dalmacija, ki je od nekdaš prežeta jugoslovenstva, vzgojila toliko borcev za narodno ujedinenje, je vstala prva in zaklicala demagogom okoli »Hrvatskega bloka«: zadosti je! Velikostne skupščine v Splitu in Dubrovniku so dokazale, da bo zaman ves trud onih, ki hočejo gojiti mržnjo med Srbi in Hrvati. Napredna jugoslovenska mladina je zopet enkrat dvignila prapor bratske sloge. Toda pri takih manifestacijah in pokretnih pride navadno s strani nezdgovornih elementov do incidentov, pri katerih se uporablja fizična sila. Ti pojavi kalijo čistost propagande za narodno edinstvo in dajejo orožje v roke brezvestnim agitatorjem, ki razširjajo izmišljene vesti o terorju nad hrvatskim narodom, kajti za te ljudi zastopa vsak frankovec ves hrvatski narod. Zato ni opustimo vstvarjati iz bedakov mučnike. Imamo državo in njeno oblast, ki mora nastopiti tako proti posameznikom kakor proti skupinam in strankam, ki bi ogrožale državo s protidržavno propagando. Vsi moramo biti edini v principu, da se ne sme nobenemu našemu državljanu izpustiti niti en las z glave brez zakonske podlage. Razumem ogorčenje naše mladine, toda treba je, da ohranimo mirno kri. Mladina naj z nepremišljenimi čini ne ruši akcije, ki jo je pričela s takim uspehom. Nasilje in teror nista v interesu narodnega edinstva.

— Kako je ušel reški predsednik Zanella. Italijanski listi poročajo podrobnosti o odhodu predsednika Zanella in tajnika za notranje zadeve Blasicha. Revolucionarni odbor je najprej sklenil, da ju obdrži kot talca, pozneje pa je sporazumno s karabinierji odločil, da morata nemudoma zapustiti Reko. Ker pa je bil Zanella v nevarnosti, da ga napadejo fašisti, je šel predsednik revolucionarnega odbora Attilio Prodan z dvema tovarišema k Zanelli ter mu sporočil sklep odbora. Zanella in Blasich sta bila zelo iznenadena. Ker pa je bila pred vladno palačo zbrana množica legionarjev, fašistov in arditov, je bilo najprej treba razkropiti množico, kar so storili karabinierji na ta način, da so dirkali ljudi proti neki bližnji palači. Medtem sta Zanella in Blasich v spremstvu članov revolucionarnega odbora odšla v pritišče vladne palače, od koder so vsi poskakali skozi okno v vrt. Ker pa še ni bilo avtomobilov, so se vsi skrili za zidom. Ko je došel avtomobil, sta Zanella in Blasich skupno s Prodonom in Zanierjem stopila vanj ter se odpravila proti molu Ancona, kjer sta se ukrcala na torpedovok Orsini, ki ju je prepelala v Istro, odkoder sta potovala dalje.

— Italijansko časopisje o reških dogodkih. »Giornale d'Italia« je v skrbah radi slabih posledic, ki bi jih mogli povzročiti izgovori v Italiji ter pravi, da mora ostati diplomatska imuniteta nedotaknjena. Napadi na jugoslovenska zastopstva, kakor se je to zgodilo v Firenci, bi povzročili, da bi morala dati Italija zadoščenje beogradske vladi. »Tribuna« piše, da so bili reški dogodki predvsem usmerjeni proti časni vladi in proti predsedni. Zanelli. Na Reki se morajo vzpostaviti trgovski odnosi z zaledjem. To je glavno vprašanje, kateremu se morajo podrediti vsa druga. »Mondo« očita Zanelli, da je bilo njegovo delovanje protivno interesom nacionalističnih strank ter izraža bojazen, da bi mogli reški incidenti spraviti Italijo v težek položaj napram Jugoslaviji, ki zavzema vedno bolj važno vlogo v mali antanti. Vsak spor z Jugoslavijo je spor z malo antanto. »Epoca« priložuje razgovor s kapetanom Most-Venturietem, ki je izjavil, da Rečani na podlagi rapalske pogodbe niso proti samostojni reški državi. Sporazum med Rečani ni izključen in vsak Rečan bo rad sodeloval pri gospodarski obnovi Reke.

— Nemški parlament za izročitev morlice španskega ministra. Iz Berlina poročajo, da je parlament odklonil komunistični predlog, naj se ne izroči morlica španskega ministrskega predsednika.

— Andree Lichtenberger o Jugoslaviji. Znan francoski pisatelj Andree Lichtenberger, ki je nedavno predaval tudi v Ljubljani, opisuje v »Victoire« svoje vtise o Jugoslaviji in proročuje naši državi veliko bodočnost, ker je Jugoslavija bogata in zdravo njeno prebivalstvo. Lichtenberger pravi, da je kralj Aleksander izkušen državnik in vojskovodja.

— Švica priznala Albanijo. Švicarski zvezni svet je sklenil, da prizna švicarska vlada Albanijo »de iure«.

Gospodarstvo.

Kaj je z valuto?

Ako kdo, smo gotovo mi med tistimi, ki žele, da se gosp. Komanudiju posreči povzdignuti našo valuto. V zadnjem času je izdal celo vrsto naredb, katera naj izboljšajo stanje. Izdal pa je še tudi interni ukaz, glasom katerega banke zasebnikom sploh ne smejo prodajati valut. Mi dvomimo v soglasju z organi Narodne banke, da bi zmogla Narodna banka velike naloge s svojim malenkostnim aparatom, koji tudi nima potrebne spratnosti. Zabrana valutnega prometa ima že posledice, ali te niso splošnosti in korist, marveč škodijo onim revnim ljudem, ki morajo lire in dolarje prodajati, ker padajo v roke odurov. Teh kar mrgoli zadnji teden. Reelni trgovini ne koristijo te prodaje, ker je prepovedano kupovati tuje valute od privatnika in privatnika in ker po onih predpisih nikdo ne sme izvažati valut — razun Narodna banka. Dejstvo je, da Narodna banka ni nikdar točno dajala čekov in nakazil za inozemstvo. Dejstvo je, da nikdar ni jemala niti tretjine iz eksportne valute zlasti, kar je klasično, tedaj ne, kadar so bile valute po cen. Faktum je, da v Zürichu naša krona ni ala kviku, Gospod Komanudi ni imel še drugega uspeha, kakor ta, da je efektivno ustavljeno borzno poslovanje v Zagrebu in tudi v Beogradu, ker promet, kar ga je bilo, je le za oči ali pa umeten. Danes je poročilo iz Beograda za 6. marec, da dinar skače in da vse valute padajo. Resnica pa je, da je v Curihu notirala krona dne 3. marca 155, včeraj 6. marca pa 150. Amerika je notirala 6. marca 512, Italija 27.05. Ako deliš 512 in 27.05 s 150, pa si vsak sam lahko izračuna, kakšne resnične vrednosti so notice beogradske borze, katere razpoložila generalni inšpektorat o noticah valute in deviz v svet. Še drug dokaz! Dne 6. marca notira Berlin v Curihu 194, Milan 27.05. V Berlinu notira isti dan deviza Italija pa 1378.60. Zagreb notira isti dan v Zürichu samo 150. Italija 27.05. Beograd pa glasom beogradskega telegrama notira za Italijo 335 D eli v kronah 1340. Tableau! Bojimo se, da s takimi računi gosp. Kumanudi ne bo imel sreče. Nekaj časa lahko regulira in »baca« penze ter meče pesek v oči lačni javnosti, katara si želi izhoda iz obupa in lakote, ali dolgo ne bo igral s takim »mehurjem«. Berlin ni bolj neumen na borzi nego Beograd. Banke so pridobile na podjetja in tudi ne morejo dati lir po 13 in dolarjev po 304, če jim gre vse druga vrednost. Predno se je zvedela ta kampanja, katere vse javnost spremlja s simpatijo, je bilo treba resnejših priprav kakor jih je delal gospod Jakobson. Mislimo, da bi bilo dobro, če bi tudi zveza bank s stvarnimi pojasnili informirali javnost. Po bankah je dovolj personala in zasluzno delo bi bilo prava informacija javnosti. Treba, da preneha varanje javnosti.

— g. Skupščina »Sadjarskega društva v Mariboru. Prva redna letna skupščina »Sadjarskega društva« se je vršila v nedeljo 5. marca v drž. vinorejski in sadjarski šoli v Mariboru in sicer ob nepričakovano lepi udeležbi. Okoli 120 članov iz vseh delov Slovenije se je udeležilo tega zborovanja, katerega je vodil g. Bele, ravatelj kmetijske šole v Sv. Jurju. Skupščina sta se udeležili med drugimi tudi g. Sanein šef oddelka za kmetijsko pokrajinske uprave, g. Gombač viš. vinorejski nadzornik ter naš sloveči sadjerejec g. Humek. Strokovne referate so izvajali gg. Gombač, Povec in Levstik. Po zborovanju so si udeležniki ogledali vinorejsko šolo ter naš največji jugoslovenski cvetličnjak g. Djamonije (tvrdka »Vrt«). Popoldne izlet v Rušo in na Falo, kjer so udeležniki občudovali naše največje električno podjetje. Udeležniki, ki še niso bili ali že dolgo niso bili v Mariboru, so bili presenečeni nad razvojem mesta pod jugoslov. upravo ter nad katere naj izboljšajo stanje. Izdal pa je divno okolico Maribora. V resolucijah se med drugim tudi navaja, da se »Sadjarsko društvo« udeleži z razstavo II. veljačaja v Ljubljani ter v Celju. Ob istem času se je v Mariboru vršil po inicijativi mariborskih vrtnarjev sklicani ustanovni občni zbor društva vrtnarjev.

— g. Kontrola semen pri prodajalcih v pomladni sezoni 1922. Poljedelsko ministristvo je izdalo nove predpise glede postopka pri kontroliranju semen pri prodajalcih v notranjem prometu za pomladansko sezono 1922. Interesantom so nove določbe na razpolago ter v gremilnih pisarnah v Ljubljani, Mariboru, Celju in Kranju ter v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na vpogled.

— g. Prenos »Ekonomista« v Zagreb. Poslednji brot ovog privrednog lista, što izlazi u Karlovu, donosi, da je redakcija i administracija »Ekonomista« prenesena u Zagreb, Marovska ul. 28., gdje će od sada list redovno izlaziti. — Direktorom lista ostaje i nadalje Lj. St. Kostić, dok će »Ekonomist« i u budućnosti sadržati vanstranički i čisto privredni karakter.

— g. Kolonijalna razstava v Marseilleu je določena za čas od aprila do novembra t. l. Priredi jo mesto Marseille. Departement des Bouches — du Rhone in trgovinska zbornica na sejmšišču s 36 hektari površine v 50 palačah in paviljonih. Razstaviti se imajo vse, kar francoska trgovina in industrija pošilja svojim kolonijam in kar francoske kolonije dobavijo svoji državi. Sejmški biro se nahaja v Parizu 17. Rue d'Anjou in v Marseilleu 55 Rue Paradis.

— g. Nova železniška zveza z Dalmacijom. V prometnem ministristvu pripravljajo načrt nove železniške proge, ki bi vezala severozapadno Bosno z Dalmacijom.

Kultura.

REPERTOIR NARODNEGA GLEDALIŠCA V LJUBLJANI.

Drama.

Torek 7. marca: Dramska predstava v opernem gledališču.
Sreda 8. marca: Svet E.
Četrtek 9. marca: Hamlet Izven.
Petek 10. marca: Zaprt.
Sobota 11. marca: Maryša D.
Nedelja 12. marca: popoldne ob 3. uri Svet Izven. — Zvečer ob 8. uri Prekrasne Sabinke Izven.
Ponedeljek 13. marca: Maryša A.
Torek 14. marca: Zaprt.

Opera.

Torek 7. marca: Zlahtni mešan. C.
Sreda 8. marca: Plesna legenda, Cavalieria rusticana C.
Četrtek 9. marca: Evangeljin E.
Petek 10. marca: Dramska predstava Zlahtni mešan B.
Sobota 11. marca: Madame Butterfly C.
Nedelja 12. marca: Dramska predstava Zlahtni mešan Izven.
Ponedeljek 13. marca: Zaprt.
Torek 14. marca: Trubadur D.

— Druga številka »Preroda« je izšla. Zanimanje za list je precejšnje. Mnogi ga z veseljem pozdravljajo. Število naročnikov obeta biti veliko, da ga bo težko katera slovenska revija dosegla. Saj pa tudi stvar, katere glasnik je, to zasluži. Vsa poštenjak bo njegovo stremljenje z veseljem pozdravil. Pa tudi podpirati ga mora. Naročnina 40 K je mal prispavek k veliki ideji. — Vsebinsko druge številke ne zaostaja za ono prve. Med sotrudniki se je pojavil nezn. Ks. Meško, Univ. prof. dr. M. Dolenc zaključuje svoj članek: Alkohol in kriminalitete. »Alkoholna statistika« je grozno ogledalo za slovenski narod. T. S. P. biča razpaslo se nenravnost, uvodnik se peča s shodom za pravni prehod in pozivlje vse oblasti in sloje k delu, da govori na shodu ne bodo izdodeli brez haska v zrak. Kdorkoli želi, da se narod pravno dvigne, naroči se na »Prerod«! Uredništvo in upravnštvo je v Ljubljani na Poljanskem nasipu št. 10.

— »Srpski Književni Glasnik« od 1. marca ima tole vsebino: Za logorovanja. Ivo Andrić. — Legenda o Sv. Hristoforu. Vladimir Nazor. — Zauzešana. Prosper Merime. — Magdalena, Mileta Jakšić. — Prva čeda, Mirko Korolija. — Jednostavna pesma, Mirko Korolija. — Magia naturalis, Anica Savčić. — Rebec. — Put poklonika u Keflar, Hajnuri Hajne. — Oke našeg romana, Izidor Sekulić. — Tajna diplomacija i diplomatske tajne, Zivojin Balugdzij. — O živim silama narodnega jedinstva, dr. Bogdan Gavrilović. — Književni pregled. — Naučni pregled. — Ekonomski pregled. — Politički pregled. — Beleške.

— Henri Bataille. Te dni je umrl v Parizu, jedva 50 let star, eden najboljših francoskih dramatikov, Henri Bataille. Izmed njegovih dram smo videli na našem odru v Ljubljani njegovo dramatisacijo Tolstega »Vstajenje« in »Golo žensko.« Spočetka je bil lirik in tudi kot dramatik je ostal sanjar; njemu ni glavno dogodek nego »kristalizacija duše.« Nekaka kritika ga je včasih silno napadala kot nemoralnega in sramotilca franc. družbe; resna kritika ga je smatrala za odličnega zastopnika franc. psihološke drame.

— Nova češka opera v Pragi. Ker je Nar. divadlo premajhno za operne in dramske predstave, zgrade v Pragi novo, moderno operno poslopje. Glede načrtov novega poslopja se zaslujajo glasbeniki, literati, povci, igralci in umetniki, da bo opera ustrezala vsem zahtevam. Vršilo se bo torej več anket, in šele nato se izgotove načrti. Z zgradbo se prične čim prej.

— Češka drama proti koruptnim novinarjem. Narodni divadlo v Pragi je uprizorilo igr. Arnošta Dvořaka »Matěj Počtyý« (Matej Poštenjak), ki je užalila češke novinarje. »Československa Obec novinarská« je poslala ravnat. Schmoranzu za protest, da se uprizarja drama, v kateri se češki novinarji karikirajo ter predstavljajo kot podkupljivi tipi. Ravnatelj je odgovoril, da je dramo sprejel na repertoar šef drame, pisatelj dr. K. Hilar in sicer po odobrenju literarnega odbora, v katerem so prof. O. Fischer, general. inšpektor čel. armade J. S. Machar, znani češki pesnik, ter min. svetnik Jindr. Vodek. Polle. cenzura je uprizoritev dovolila.

— Jugosl. akad. društvo »Triglav« v Zagrebu uprizorilo dne 11. marca v Narod. domu v Brezicah A. Funkeve dramo »Tekmac« s koncertom društvenega pevskega zbora in kvarteta. Po programu prista zabava in ples. Začetek ob 20. uri. Predpredstava vstonne začeti ob 6. marcem pri g. Ivan Vidmarju, trgovcu v Brezicah. Čisti dobiček je namenjen nabavi revij in časopisov. Odber.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. marca 1922.

— Naš konzulat v Celovcu. V Celovcu je ustanovljen jugoslovanski konzulat. Za konzula je imenovan Vojislav Rašić, dosednji sekretar v ministrstvu zunanjih del. Ustanovitve konzulata v Celovcu odговarja živim potrebam. Nadejamo se, da bo konzul Rašić mož na svojem mestu, v katerem bo imel naš življenjski Koroškem krenkega podpornika in zaščitnika. Želimo, da bi dobil pomočnika, ki temeljito pozna razmere na Koroškem in razume tudi težnje onodobnega našega prebivalstva.

— Hudčiča preganjajo z Belcebuha. Da se draginja stanovanj zatre še z večjim podražanjem stanovanj, na to kapitalno idejo je prišel akcijski odbor 22 strokovnih organizacij. Nekatere smo čitali, da veliko število glav izpremenil najpametnejšo misel v budalost. Ta resnica se je izkazala tudi v predlogu, ki ga je stavila ta koalicija 3. t. m. baje soglasno. Že danes stoka vse pod težo stanarin, a koalicija predlaga še nov davek, ki naj znaša — čuje in nikar ne omedliti! — 5 do 20.000 dinarjev na mesec! Predlog stala sinoči prinesla »Naprej« in »Novi čas« in danes ga je prinesla »Jugoslavija«. Akcijski odbor ga je poslal tudi nam; toda ker ga je medtem nedvomno čital že vsakdo in ker tako dolgi člankov načelno ne ponatiskujemo, se omejimo za danes le na kratko kritiko tega vsekakor zelo originalnega, a od nikogar za resno smatranega predloga. Višina novega davka naj se ravna po številu sob in oseb; za sobe se štejejo tudi kuhinje, predsobe, shrambe i. dr., če so porabne za človeško bivališče in ako merilo nad 6 m. Prostor nad 30 m. naj se šteje dvojni. K osebam pa poslov ni šteti. Sobe neoddanosti stanovanj naj se prištejejo k stanovanju hišnega gospodarja. Novi davek naj prinese običajno toliko sredstev, da bo lahko zgradila nove hiše za one, ki so brez stanovanj ali na žde v stanovanjih, ki so človeka nevredna. A kako naj se zbere ta sredstva? Kdor ima na primer obitelji trih oseb in dolo, plačal za 3 prostore poleg stanarine še 25 dinarjev na mesec! Kaj porečejo k temu na primer uradniki? Ako imaš 4 člane obitelji in dolo, ter stanovanje s 4 prostori, plačal 100 dinarjev na mesec! Ali je mogoče smatrati tak predlog za premišljen? Akcijski odbor takšna vse ljudi enako ter je mnenja, da morajo vsi enako neugodno stanovanj. Intelektualci ali analfabeti, kulturni delavci in pometači, vsi imajo enake pravice. O tem je seveda vsaka debata odveč z ljudmi, ki stavi tako predloge. Trdno smo uverjeni, da ni na svetu vlade, ki bi običajno dovolila pobirati tak davek. Zato je vsaka nadaljina beseda odveč. Radovedni smo le, kaj porečejo člani organizacij na tako zastopanje svojih interesov. — Draginja pobijati s strahotnim podražanjem se pravi hudčiča izganjanje z Belcebuha.

— Dinarski dan. Dne 11. in 12. marca priredi »Zveza ruskih akademikov ljubljanske univerze« dinarsko zbirko v korist slovenskih tovarišev akademikov, ki se vsled valutnih razmer nahajajo sedaj v Češkoslovaški v tako slabem položaju. Dinarski dan se vrši pod pokroviteljstvom »Komiteja za oskrbo ruskih dijakov v Ljubljani«. Pohiral se bo po hišah in no ilicah. Prosim, da se vsakdo odzove naši prošnji, saj je v pomoč najdražjemu, kar imate — vaši mladini. Mi pa stopamo na plan, da pomoremo po svojih skromnih močeh teji vaši mladini, da se vsaj malo odolžimo za ljubeznivost in gostoljubnost, ki jo uživamo pri bratih Slovencih in v priznanje »Komiteja za oskrbo ruskih dijakov v Ljubljani«, ki si je stavil kot nalogo, skrbeti po možnosti za ruske dijake begunce. Prosim torej blagohotne naklonjenosti, da bo pomoč tovarišem v Pragi in Brnu tem izdatnejša! — Zveza ruskih akademikov ljubljanske univerze.

— Zopet podražanje tobaka. Cigarete 100 komadov: makedonske extra 50 D, makedonske specialitete D 32.50, makedonske I. vrsta D 27.50, makedonske II. vrsta D 22.50, srbske specialitete D 18.—, I. vrsta D 13.50, srbske II. vrsta D 10.—, flor. 35.— egiptске D 32.50, balkan D 25.—, orjent D 25, moerls D 25, libuški 20, dame D 15, una D 14, Bosna D 12, sport D 12, hum D 10, Sava D 10, vrbas D 8, ogrske D 8. Smodke 100 komadov: regalitas 300 D, trabuke 225, britanike 225, operas 150, kuba 125, viržinke 125, portorike 90, braziljke 90, veržinjose 75, mešane inozemske 75, domače 60. Toba k 1kg: makedonska specialiteta 300 D, prvovrstni makedonski 250, drugovrstni 200, srbska specialiteta 150, prvovrstni srbski 100, drugovrstni 75, kmetski 60, najboljši hercegovinski 250, flor 250, najfiniši turški 350, najfiniši trebinski 200, najfiniši hercegovinski 160, fini turški 140, fini hercegovinski 120, srednji hercegovinski 100, navadni hercegovinski 75, savski 75, najfiniši ogrski 60, domači 50.— Ker se, kakor je razvidno, cene tobaku zopet zvišajo, trafilke naenkrat nimajo več nobenega tobaka. Cene stopijo z jutrašnjim dnevom v veljavo.

— Veselje radi padanja valut. V Mariboru se je v nedeljo popoldne raznesel po mestu glas, da je kurz tujih valut padel nepričakovano nizko na 0,70 dolar na 1.50, češkoslovaška kriza na 0,70 dolar na 40 dinarjev. Večina je bila ta novice vesela, imetelji tujih valut so postali poparjeni. Na glavnem kolodvoru so ponujali lire po 3 krome. Vse o padcu kurza tujih valut je prišla iz železničarskih krogov. Seveda ni bila resnična.

— Pomankanje vode v Mariboru. Pišejo nam: Vsi upi, da bo letošnji velik sneg prinesel mestnemu vodovodu zadostno vodo, so splavali — po vodi. Ker ni bilo pravega južnega vetra, ki bi bil sneg stajal navzdol in ker je spodaj pod snegom ležala težka ledena plast, je večina snega se stopilo po solnih žarkih v sneg. Hribi, razen Pohorja so že goli, sneg je izginil, ne da bi se kolikaj poznalo ne le v mestnem vodovodu, marveč sploh v okoliških studenih. Zadnji veliki požar je prav izrečno pokazal, da je mestni vodovod — bankrot. Že več dni po požaru so zgornji kraji mesta po več ur na dan brez vode. Ako ne pride kmalu do večjega dežja ali pa vsaj do južnih vetrov, ki bi otajili sneg na Pohorju navzdol, stoji Maribor resno pred katastrofo radi pomankanja vode. O temeljiti popravili starih vodnjakov, o katerih se že celo leto govori in blabljuje, se ne opazi še nič pozitivnega. Se pač pozna, da se je v Mariboru vse preveč vrglo na pijačo kapljice iz Slovenskih gor in nima nič poklicanih časa in dobre volje se brigati tudi za vodo. Zdar v tem času zopet tak požar kot je bil zadnji v zgornjem delu mesta, pa bomo iskali, kje je stal najlepši del mesta.

— Protituberkulozna liga v Mariboru. Iže oskrbovalno sestro za novo ustanovljeno oskrbovališče v Mariboru. Glavni pogoji: znanje slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, primerno izvežbanost v bolniški ljudstvu in spretnost obveščanja s preprostim ljudstvom. Plačilo po dogovoru. Prošnje je vlagati na Protituberkulozno ligo v Mariboru, okrajno glavarstvo.

— Državna posredovalnica za delo. Dela iščejo: viniči, družine, kovinarji, mizarji, kolariji, sodarji, mlinarji, peki, mešarji, tesarji, zidarji, sedlarji, natakarji, natakarice, rudarji, šivilje, perice, vzgojiteljice, služkinje, kuharice, vajenci, vajenke itd. V delo se sprejmejo: rudarji, mizarji, zidarji, lončarji, polj, delavci, vrtnarji, kolariji, knjigovodje, pisarni, moči, vzgojiteljice, služkinje, kuharice, vajenci, vajenke itd.

— Obvestilo. Poročajo nam, 1.) da se je ustanovila neodvisna strokovna organizacija »Zveza rudarskih delavcev za Slovenijo« s sedežem v Trbovljah in 2.) da je organizacija samo strokovna in da je v njej mesto za vsakega delavca kakor tudi delavke, ki so zaposleni v rudarskih revirih brez ozira na to, dali so tega ali onega političnega prepričanja. Zato poziva gorlomenjena »Zveza« vse zavedne delavce in delavke, ki so vključeni sedaj v strankarskih organizacijah, da pristopijo k omenjeni »Zvezi«, zakaj čas je že, da se enkrat zedinimo vsi vsaj na strokovnem polju, ker se bomo le takrat lahko borili proti zedinjenim izkoriščevalcem.

— Naše državne ceste so silno za nemarjene. Pojdi po Dunajski cesti proti Ježici, po Celovski. Tržaški ali Dolenjski z mesta ven, novsod ista zanimost: blata no sredi in no hodnikih do gležnjev kakor na kaki slavonški ali madžarski vaški cesti. Kak cestni erar ali odsek za ceste menda sploh ne eksistira, pa se menda tudi sedaj postavila na komodno stališče, da naj za državne ceste skrbe v pomembni mestna občina, kar se že itak godi, zunaj pa kmetijske občine ali ka-lj? Ni kramoza, ni peska, ni cestnega valjarja, vse je prepuščeno samemu sebi in naravi! Vozniki in pešci na kolnejo, da se iskro krešejo!

— Obdelovanje vrtoev se je v našem mestu vsled ugodnega vremena že pričelo, predvsem napeljava in trošenje gnojla.

— Srečke Kola jugoslov. sester. Na snemanju se enkrat vse zainteresirane, da bo zbranje nepreklono zadnja marca. Zato nujno prosimo vse, ki imajo srečke v razprodati, da se požurijo, kajti do 15. marca moramo imeti radi računov že vse v rokavi denar in srečke, katerih upamo pa da ne bo. Prav posebno prosimo, da nam šolska vodstva na deželi donesajo pravočasno denar saj se nadejamo, da se ne bo nobeno hotelo izkazati tako mlado napram tako važnemu društvu kakor je Kola jugoslov. sester, da bi ne razprodalo vse do zadnje srečke.

— Nesreče in nezgode. Tovarniški delavec Jurij Rafo v Medvohah je padel z lestve in si zlomil desno nogo. — Najemnika mlina Ivana Tomca na Bregu pri Litiji je mlinsko kolo tako zgrabilo, da je dobil obdane zunanje in notranje poškodbe. — Hlapca strojnih tovarn Andreja Novaka je konj močno udaril v trebuh, da je moral oditi v bolnico.

— Požar v Zgornji Sisti. Včeraj zvečer ob 20.30 je nastal velik požar v središču posestnika Ivana Perko. Zgoraj je skoro poln ekedent alame in se na vrednosti več stoletih kron. Požarna hrama iz Siske je takol prihitela na lice mesta in ognet omejila. Karo je požar nastal, do sedaj se ni ugojlo.

— Samomor. Kakor je policija doznala, je v gozdu proti Podčrtiku najden mrtvec identičen s Mirkom B.,

stavnim risarjem. Truplo je bilo prepeljano v mrtvašnico v Dravljah in tam razteleseno. Iz lege mrtveca, iz načina, kako je bila zadana rana na vratu in iz drugih okoliščin je vso gotovost oklepali, da je pokojnik izvršil samomor.

— Vlom v Litiji. V stanovanje Fr. Damjana v Litiji je bilo vlomljeno in odneseno perila in obleke v vrednosti 15.700 K. Tatvine je sumljiv neki 26-letni možki, ki se je potikal po litijski občini.

— Prve posledice in odmevi zadnjih valutnih odredb se že kažejo. Vse te dni so se pojavili po Ljubljani vsi tisti elementi, zlasti z obmej. notranjskih krajev, ki vedno skočijo pokonci kadar se — izpremeni položaj. Pri takih zdravih prilikah se pač tudi dožene, kdo pri nas vse uganja z valutami, zlasti z lirami, svoje šnape, kramarje, pa tudi veletrogovino. Tako se nam pripoveduje o nekem nekovskem pomočniku, ki je včeraj ves obupan letal po Ljubljani in prodajal svoje lire. Ne moremo verjeti, ali vendar se je baje pri nas — vsled večnega najgršega hujskanja in suvanja v našo državo od strani brezvestnih listov in političnih analfabetov — začelo dogajati, da so tako nahujskani, preplašeni, ker nerazodni krog začeli vkljub visokim cenam tuje valute za vse slučaje, kakor se pač glasi ta fraza, hraniti doma po znanem sistemu. Sedaj so se menda tudi taki strahopetci spametovali. In prav jim je, če so se pri tem pošteno namazali — za šolo. Seveda so se na njihovo škodo okristili drugi ljudje, ki so ta lokalni kurz porabili in nakupili lir, kar se je dalo. Tako vsaj se nam pripoveduje. In zvedla je o tem gotovo tudi naša policija, ki gotovo na to pazi, da sedanja valutni dogodki ne bi zahtevali preveč nedolžnih žrtve na korist valutnih podžalnih prikazni.

— Promet na progi Gradec — Maribor — Celovec. Na podlagi sporazuma med našimi in avstrijskimi delegati o obmejnem prometu bo uprava Južne železnice uvedla na progi Gradec — Maribor — Celovec nove vlake. Potnikom na tej progi ne bo treba imeti potnih listov, pač pa se bodo morali podvreči carinskemu pregledu.

Glasbeni vestnik.

— Dva koncerta pod okriljem G. Matice. — Matineja: Kogoj — Romanowski. G. Kogoj je v nedeljo jutraj zabil luknjo v predodke nekaterih ljudi, ki so trdili, da za nedeljske matineje publika še ni dovolj pripravljena. Res, da je bila dvorana Filharmonične družbe v nedeljo jutraj malodane prazna, a vzrokov za to bi našli lahko. Predvsem niso bile na mestu visoke cene. Ako hočemo privabiti in privaditi ljudi na jutranje prireditve, moramo jim to narediti kolikor mogoče udobno in ugodno. Vabljenja mora biti tudi matineja po svoji vsebini; vzbuditi mora zanimanje širših plasti naroda. Zato je bila v nedeljo v našem glasbenem domu po največ mladina, ki se z iskreno živostjo oprijemlje vsega novega, ki se hoče učiti in ne le zabavati. G. Kogoj je v uvodu v kratkih stavkih očrtal razvoj slovenskega petja do danes. On gleda nanj seveda po svoje. Publika pa je protestirala po koncertu proti načinu predavanja. Ona čuti, da jo g. Kogoj prezira, kar kaže s svojim brezbrziim nastopom. Zdi se mi celo, da je g. Kogoj prav vseeno, če ga kdo posluša ali ne. Sodba javnosti ga ne vznemirja. Zanj je kakor nalože poslednji stavek »Prodsmrtnice.« In to je, kar vleče in odbija obmenem. Vse bi bilo tedaj prav, da bi bil le preakrbel g. Romanowski, mo tehnično spretnega spremljevalca Poudarjam: tehnično spretnega, kajti v glasbeno vsebino polje pesmi bi se težko kdo drugi bolj poglubil. G. Romanowski je, kakor sem že mnogokrat rekel, eden najboljših naših pevcev. Občudovanja vredna je spretnost in lahkota, s katero obvlada slovenski jezik. Drugi se bore leta in leta z našim jezikom in brezuspešno. Na vzporedu naj bi bili tedaj reprezentantje posebnih razvojnih dob. Z izbero ne morem brezpogojno soglašati. Nič ne bo trdil, da je Leban ali Grbič in Svetek izredna prikazen v našem glasbenem slostvu. Na vsak način bi imel več pravice biti na vzporedu n. pr. Nedved ali Förster ali Grbič, ki bi jih imenoval res kručne učeta polpretekle glasbene dobe. Zdi se mi, da je program diktiral vendarle želja, izkopati iz pozabljenja manj znana, težje dostopna, po vsebini in načinu glasbene obdelave nenavadna dela. To pa je Kogoj dobro zašel. V spominu so izmed vseh ostale n. pr. Maškov: Kam?, Fleismanov: Modrijan, Krekova: Predsmrtnica, Kogojev: Sprehod v zimi, in Lajovičeva: Romanca. Zlasti ta poslednja! G. Kogoj bi si pridobil našo iskreno hvaležnost, ako bi se prireditvam tako vrste dosledno nadaljeval.

— Glasbeni vestnik. — Dva koncerta pod okriljem G. Matice. — Matineja: Kogoj — Romanowski. G. Kogoj je v nedeljo jutraj zabil luknjo v predodke nekaterih ljudi, ki so trdili, da za nedeljske matineje publika še ni dovolj pripravljena. Res, da je bila dvorana Filharmonične družbe v nedeljo jutraj malodane prazna, a vzrokov za to bi našli lahko. Predvsem niso bile na mestu visoke cene. Ako hočemo privabiti in privaditi ljudi na jutranje prireditve, moramo jim to narediti kolikor mogoče udobno in ugodno. Vabljenja mora biti tudi matineja po svoji vsebini; vzbuditi mora zanimanje širših plasti naroda. Zato je bila v nedeljo v našem glasbenem domu po največ mladina, ki se z iskreno živostjo oprijemlje vsega novega, ki se hoče učiti in ne le zabavati. G. Kogoj je v uvodu v kratkih stavkih očrtal razvoj slovenskega petja do danes. On gleda nanj seveda po svoje. Publika pa je protestirala po koncertu proti načinu predavanja. Ona čuti, da jo g. Kogoj prezira, kar kaže s svojim brezbrziim nastopom. Zdi se mi celo, da je g. Kogoj prav vseeno, če ga kdo posluša ali ne. Sodba javnosti ga ne vznemirja. Zanj je kakor nalože poslednji stavek »Prodsmrtnice.« In to je, kar vleče in odbija obmenem. Vse bi bilo tedaj prav, da bi bil le preakrbel g. Romanowski, mo tehnično spretnega spremljevalca Poudarjam: tehnično spretnega, kajti v glasbeno vsebino polje pesmi bi se težko kdo drugi bolj poglubil. G. Romanowski je, kakor sem že mnogokrat rekel, eden najboljših naših pevcev. Občudovanja vredna je spretnost in lahkota, s katero obvlada slovenski jezik. Drugi se bore leta in leta z našim jezikom in brezuspešno. Na vzporedu naj bi bili tedaj reprezentantje posebnih razvojnih dob. Z izbero ne morem brezpogojno soglašati. Nič ne bo trdil, da je Leban ali Grbič in Svetek izredna prikazen v našem glasbenem slostvu. Na vsak način bi imel več pravice biti na vzporedu n. pr. Nedved ali Förster ali Grbič, ki bi jih imenoval res kručne učeta polpretekle glasbene dobe. Zdi se mi, da je program diktiral vendarle želja, izkopati iz pozabljenja manj znana, težje dostopna, po vsebini in načinu glasbene obdelave nenavadna dela. To pa je Kogoj dobro zašel. V spominu so izmed vseh ostale n. pr. Maškov: Kam?, Fleismanov: Modrijan, Krekova: Predsmrtnica, Kogojev: Sprehod v zimi, in Lajovičeva: Romanca. Zlasti ta poslednja! G. Kogoj bi si pridobil našo iskreno hvaležnost, ako bi se prireditvam tako vrste dosledno nadaljeval.

— Glasbeni vestnik. — Dva koncerta pod okriljem G. Matice. — Matineja: Kogoj — Romanowski. G. Kogoj je v nedeljo jutraj zabil luknjo v predodke nekaterih ljudi, ki so trdili, da za nedeljske matineje publika še ni dovolj pripravljena. Res, da je bila dvorana Filharmonične družbe v nedeljo jutraj malodane prazna, a vzrokov za to bi našli lahko. Predvsem niso bile na mestu visoke cene. Ako hočemo privabiti in privaditi ljudi na jutranje prireditve, moramo jim to narediti kolikor mogoče udobno in ugodno. Vabljenja mora biti tudi matineja po svoji vsebini; vzbuditi mora zanimanje širših plasti naroda. Zato je bila v nedeljo v našem glasbenem domu po največ mladina, ki se z iskreno živostjo oprijemlje vsega novega, ki se hoče učiti in ne le zabavati. G. Kogoj je v uvodu v kratkih stavkih očrtal razvoj slovenskega petja do danes. On gleda nanj seveda po svoje. Publika pa je protestirala po koncertu proti načinu predavanja. Ona čuti, da jo g. Kogoj prezira, kar kaže s svojim brezbrziim nastopom. Zdi se mi celo, da je g. Kogoj prav vseeno, če ga kdo posluša ali ne. Sodba javnosti ga ne vznemirja. Zanj je kakor nalože poslednji stavek »Prodsmrtnice.« In to je, kar vleče in odbija obmenem. Vse bi bilo tedaj prav, da bi bil le preakrbel g. Romanowski, mo tehnično spretnega spremljevalca Poudarjam: tehnično spretnega, kajti v glasbeno vsebino polje pesmi bi se težko kdo drugi bolj poglubil. G. Romanowski je, kakor sem že mnogokrat rekel, eden najboljših naših pevcev. Občudovanja vredna je spretnost in lahkota, s katero obvlada slovenski jezik. Drugi se bore leta in leta z našim jezikom in brezuspešno. Na vzporedu naj bi bili tedaj reprezentantje posebnih razvojnih dob. Z izbero ne morem brezpogojno soglašati. Nič ne bo trdil, da je Leban ali Grbič in Svetek izredna prikazen v našem glasbenem slostvu. Na vsak način bi imel več pravice biti na vzporedu n. pr. Nedved ali Förster ali Grbič, ki bi jih imenoval res kručne učeta polpretekle glasbene dobe. Zdi se mi, da je program diktiral vendarle želja, izkopati iz pozabljenja manj znana, težje dostopna, po vsebini in načinu glasbene obdelave nenavadna dela. To pa je Kogoj dobro zašel. V spominu so izmed vseh ostale n. pr. Maškov: Kam?, Fleismanov: Modrijan, Krekova: Predsmrtnica, Kogojev: Sprehod v zimi, in Lajovičeva: Romanca. Zlasti ta poslednja! G. Kogoj bi si pridobil našo iskreno hvaležnost, ako bi se prireditvam tako vrste dosledno nadaljeval.

— Glasbeni vestnik. — Dva koncerta pod okriljem G. Matice. — Matineja: Kogoj — Romanowski. G. Kogoj je v nedeljo jutraj zabil luknjo v predodke nekaterih ljudi, ki so trdili, da za nedeljske matineje publika še ni dovolj pripravljena. Res, da je bila dvorana Filharmonične družbe v nedeljo jutraj malodane prazna, a vzrokov za to bi našli lahko. Predvsem niso bile na mestu visoke cene. Ako hočemo privabiti in privaditi ljudi na jutranje prireditve, moramo jim to narediti kolikor mogoče udobno in ugodno. Vabljenja mora biti tudi matineja po svoji vsebini; vzbuditi mora zanimanje širših plasti naroda. Zato je bila v nedeljo v našem glasbenem domu po največ mladina, ki se z iskreno živostjo oprijemlje vsega novega, ki se hoče učiti in ne le zabavati. G. Kogoj je v uvodu v kratkih stavkih očrtal razvoj slovenskega petja do danes. On gleda nanj seveda po svoje. Publika pa je protestirala po koncertu proti načinu predavanja. Ona čuti, da jo g. Kogoj prezira, kar kaže s svojim brezbrziim nastopom. Zdi se mi celo, da je g. Kogoj prav vseeno, če ga kdo posluša ali ne. Sodba javnosti ga ne vznemirja. Zanj je kakor nalože poslednji stavek »Prodsmrtnice.« In to je, kar vleče in odbija obmenem. Vse bi bilo tedaj prav, da bi bil le preakrbel g. Romanowski, mo tehnično spretnega spremljevalca Poudarjam: tehnično spretnega, kajti v glasbeno vsebino polje pesmi bi se težko kdo drugi bolj poglubil. G. Romanowski je, kakor sem že mnogokrat rekel, eden najboljših naših pevcev. Občudovanja vredna je spretnost in lahkota, s katero obvlada slovenski jezik. Drugi se bore leta in leta z našim jezikom in brezuspešno. Na vzporedu naj bi bili tedaj reprezentantje posebnih razvojnih dob. Z izbero ne morem brezpogojno soglašati. Nič ne bo trdil, da je Leban ali Grbič in Svetek izredna prikazen v našem glasbenem slostvu. Na vsak način bi imel več pravice biti na vzporedu n. pr. Nedved ali Förster ali Grbič, ki bi jih imenoval res kručne učeta polpretekle glasbene dobe. Zdi se mi, da je program diktiral vendarle želja, izkopati iz pozabljenja manj znana, težje dostopna, po vsebini in načinu glasbene obdelave nenavadna dela. To pa je Kogoj dobro zašel. V spominu so izmed vseh ostale n. pr. Maškov: Kam?, Fleismanov: Modrijan, Krekova: Predsmrtnica, Kogojev: Sprehod v zimi, in Lajovičeva: Romanca. Zlasti ta poslednja! G. Kogoj bi si pridobil našo iskreno hvaležnost, ako bi se prireditvam tako vrste dosledno nadaljeval.

Ljubljanska porota.

— Glasbeni vestnik. — Dva koncerta pod okriljem G. Matice. — Matineja: Kogoj — Romanowski. G. Kogoj je v nedeljo jutraj zabil luknjo v predodke nekaterih ljudi, ki so trdili, da za nedeljske matineje publika še ni dovolj pripravljena. Res, da je bila dvorana Filharmonične družbe v nedeljo jutraj malodane prazna, a vzrokov za to bi našli lahko. Predvsem niso bile na mestu visoke cene. Ako hočemo privabiti in privaditi ljudi na jutranje prireditve, moramo jim to narediti kolikor mogoče udobno in ugodno. Vabljenja mora biti tudi matineja po svoji vsebini; vzbuditi mora zanimanje širših plasti naroda. Zato je bila v nedeljo v našem glasbenem domu po največ mladina, ki se z iskreno živostjo oprijemlje vsega novega, ki se hoče učiti in ne le zabavati. G. Kogoj je v uvodu v kratkih stavkih očrtal razvoj slovenskega petja do danes. On gleda nanj seveda po svoje. Publika pa je protestirala po koncertu proti načinu predavanja. Ona čuti, da jo g. Kogoj prezira, kar kaže s svojim brezbrziim nastopom. Zdi se mi celo, da je g. Kogoj prav vseeno, če ga kdo posluša ali ne. Sodba javnosti ga ne vznemirja. Zanj je kakor nalože poslednji stavek »Prodsmrtnice.« In to je, kar vleče in odbija obmenem. Vse bi bilo tedaj prav, da bi bil le preakrbel g. Romanowski, mo tehnično spretnega spremljevalca Poudarjam: tehnično spretnega, kajti v glasbeno vsebino polje pesmi bi se težko kdo drugi bolj poglubil. G. Romanowski je, kakor sem že mnogokrat rekel, eden najboljših naših pevcev. Občudovanja vredna je spretnost in lahkota, s katero obvlada slovenski jezik. Drugi se bore leta in leta z našim jezikom in brezuspešno. Na vzporedu naj bi bili tedaj reprezentantje posebnih razvojnih dob. Z izbero ne morem brezpogojno soglašati. Nič ne bo trdil, da je Leban ali Grbič in Svetek izredna prikazen v našem glasbenem slostvu. Na vsak način bi imel več pravice biti na vzporedu n. pr. Nedved ali Förster ali Grbič, ki bi jih imenoval res kručne učeta polpretekle glasbene dobe. Zdi se mi, da je program diktiral vendarle želja, izkopati iz pozabljenja manj znana, težje dostopna, po vsebini in načinu glasbene obdelave nenavadna dela. To pa je Kogoj dobro zašel. V spominu so izmed vseh ostale n. pr. Maškov: Kam?, Fleismanov: Modrijan, Krekova: Predsmrtnica, Kogojev: Sprehod v zimi, in Lajovičeva: Romanca. Zlasti ta poslednja! G. Kogoj bi si pridobil našo iskreno hvaležnost, ako bi se prireditvam tako vrste dosledno nadaljeval.

— Glasbeni vestnik. — Dva koncerta pod okriljem G. Matice. — Matineja: Kogoj — Romanowski. G. Kogoj je v nedeljo jutraj zabil luknjo v predodke nekaterih ljudi, ki so trdili, da za nedeljske matineje publika še ni dovolj pripravljena. Res, da je bila dvorana Filharmonične družbe v nedeljo jutraj malodane prazna, a vzrokov za to bi našli lahko. Predvsem niso bile na mestu visoke cene. Ako hočemo privabiti in privaditi ljudi na jutranje prireditve, moramo jim to narediti kolikor mogoče udobno in ugodno. Vabljenja mora biti tudi matineja po svoji vsebini; vzbuditi mora zanimanje širših plasti naroda. Zato je bila v nedeljo v našem glasbenem domu po največ mladina, ki se z iskreno živostjo oprijemlje vsega novega, ki se hoče učiti in ne le zabavati. G. Kogoj je v uvodu v kratkih stavkih očrtal razvoj slovenskega petja do danes. On gleda nanj seveda po svoje. Publika pa je protestirala po koncertu proti načinu predavanja. Ona čuti, da jo g. Kogoj prezira, kar kaže s svojim brezbrziim nastopom. Zdi se mi celo, da je g. Kogoj prav vseeno, če ga kdo posluša ali ne. Sodba javnosti ga ne vznemirja. Zanj je kakor nalože poslednji stavek »Prodsmrtnice.« In to je, kar vleče in odbija obmenem. Vse bi bilo tedaj prav, da bi bil le preakrbel g. Romanowski, mo tehnično spretnega spremljevalca Poudarjam: tehnično spretnega, kajti v glasbeno vsebino polje pesmi bi se težko kdo drugi bolj poglubil. G. Romanowski je, kakor sem že mnogokrat rekel, eden najboljših naših pevcev. Občudovanja vredna je spretnost in lahkota, s katero obvlada slovenski jezik. Drugi se bore leta in leta z našim jezikom in brezuspešno. Na vzporedu naj bi bili tedaj reprezentantje posebnih razvojnih dob. Z izbero ne morem brezpogojno soglašati. Nič ne bo trdil, da je Leban ali Grbič in Svetek izredna prikazen v našem glasbenem slostvu. Na vsak način bi imel več pravice biti na vzporedu n. pr. Nedved ali Förster ali Grbič, ki bi jih imenoval res kručne učeta polpretekle glasbene dobe. Zdi se mi, da je program diktiral vendarle želja, izkopati iz pozabljenja manj znana, težje dostopna, po vsebini in načinu glasbene obdelave nenavadna dela. To pa je Kogoj dobro zašel. V spominu so izmed vseh ostale n. pr. Maškov: Kam?, Fleismanov: Modrijan, Krekova: Predsmrtnica, Kogojev: Sprehod v zimi, in Lajovičeva: Romanca. Zlasti ta poslednja! G. Kogoj bi si pridobil našo iskreno hvaležnost, ako bi se prireditvam tako vrste dosledno nadaljeval.

Najnovejša poročila.

PROTEST JUGOSLOVENSKE VLADE V RIMU. Za suverenost Reke. — Italija zanika protest?

— Rim, 7. marca. (Izvirno.) Stefan razširja ta-le dementi: Poročila pariških listov, da je beogradska vlada v Rimu vložila protest radi reških dogodkov, niso utemeljena. Jugoslovanska vlada radi dogodkov na Reki ni protestirala, v Rimu je le izrazila bojazn, da bi lahko imeli dogodki na Reki vpliv na ostala mesta ob Jadranski obali. Obe državi želita, da se zadeve na Reki mirnim in sporazumnim potom rešijo.

— Beograd, 7. marca. (Izvirno.) Naša kraljevska vlada je v posebni noti opozorila rimski vlado, da mora suverenost Reke ostati nedotaknjena.

OFICIJELNA ITALIJA ZA IZVRŠITEV RAPALLSKE POGODBE?

— Frankfurt, 7. marca. (Izvirno.) »Frankfurter Zeitung« javlja iz Rima: Iz zanesljivega vira dobivamo potrdilo:

GOSPODARSKA PREDKONFERENCA V BEOGRADU.

— Bukarešta, 7. marca. (Izvirno.) Romunska delegacija za konferenco strokovnjakov male antante in Poljske je iz tehničnih razlogov šele danes odpotovala v Beograd. Delegacija tvorijo: bivši finančni minister in ravnatelj Narodne banke dr. Oskar Ciriacescu, bivši romunski poslanik v Beogradu Papinu, inšpektor drž. železnice Caricosta in polkovnik Toma Dimitrescu, bivši vojni ataše v Beogradu.

— Beograd, 7. marca. (Izvirno.) Prihoda romunske delegacije pričakuje tekom jutrišnjega dne. Za kasnitev romun. delegacije je morav

ZAKON O MORAV.

— Beograd, 7. marca. (Izvirno.) V parlamentarnih krogih so že dalj časa razpravljali o nastanku dalje vladne krize. Povod krizi je tal zakon o moratoriju trgovskih plačil v inozemstvu. Radikalni poslanski klub je sklenil, da glasuje proti zakonu. V zadnjem času je bil dosežen med demokrats in radikali glede tega zakon sporazum. Na včerajšnjem sestanku delegatov vseh vladno koalicijsko tvorečih parlamentarnih skupin

SLOVENSKO LOVSKO DRUŠTVO IZROČILO KRALJU LOVSKE TROFEJE.

— Beograd, 7. marca. (Izvirno.) Včeraj ob polu 18. je N. Vel. kralj Aleksander sprejel v avdienci predsednika SLD g. dr. Ivana Lovrenčiča in mestnega tržnega nadzornika g. Slavko Plemlja. Kralju sta odposlanca izročila lovske trofeje in slike lova v Kamniški Bistrici. Avdienca je trajala pol ure.

KONFERENCA V GENOVI.

— Rim, 7. marca. (Izvirno.) Državni podtalični notranjega ministrstva je izjavil, da je smatrati 10. aprila kot definitivni datum za odprtje konference v Genovi.

ANGLEŠKA VLADNA KRIZA ODSTRANJENA.

— London, 7. marca. (Izvirno.) Reuter javlja iz parlamentarnih krogov da je kabinetna kriza odstranjena. Lloyd George še nadalje vodi vladno politiko.

Sokolstvo.

— Akcija »Sokola« v Murski Soboti. — »Sokolska legija za Medjimurje« je koncem 1918. leta pod poveljstvom kap. Jurešića zasedla Prekmurje. Za časa to zasedbe so padli južanske smrti: Dr. Jos. Dimović iz Dubrovnika, Cerovac Ciril iz Pazina, Berger iz Varaždina in dva nepoznana mornarja. »Sokole« v M. Soboti priredi zbirko, da postavi padlim junakom nagrobni spomenik.

Turistika in sport.

— S. K. Jadran vabi vse člane in članice, da se udeležijo sestanka, ki se vrši jutri, 8. marca t. l. ob pol 20. v gostilni pri »Sodku«.

— S. K. Jadran ni popolnoma nič identičen z izgredi športnikov v Trnovem, kakor so se slišale govorice med športniki.

— T. K. »Skala«. I. redni občni zbor T. K. »Skala« se vrši v četrtek 9. t. m. ob osmih zvečer v restavraciji pri »Levu« in ne pri »Novem svet«.

Julijska krajina.

— Zapisnega tržaškega župana. 4. t. m. je bil v slavnostni seji zapisnega tržaškega župana dr. Pitacco. Komunisti niso bili prisotni. Po zapisi je imel nagovor generalni civilni komisar Mosconi, na kar je odgovoril župan, dotikajoč se med drugim tudi vprašanja odnošajev med Trstom, Benetkami in Reko. Poudarjal je, da namerava Trst dobrohotno tekmovali z bratskimi mesti na Jadranu, zlasti z Benetkami in Reko, kateri želi skorajšnjega miru. Občinski svet je sprejel končno resolucijo, v kateri tržaški mestni svet pozdravlja reški narod in zahteva od zmagovite Italije, da naj ukrene nemudoma vse potrebno, da se Reka priključi Italiji za vedno.

— Z Goriskega. V Tolminu se je otvoril gospodarski tečaj in sicer mlekarško-sirarski. Zanimanje je zelo

veliko. Tečaj bo trajal mesec dni. Pri otvoritvi je bil navzoč tudi predsednik dežel. odbora dr. Pettarin in vladni zastopnik civilni komisar dr. Giordano. — V Solkanu je umrl ka-nonik Ivan Kolavčič v visoki starosti. Pokojnik je bil med ljudstvom zelo priljubljen. — Na travniku blizu Volčje drage sta se igrala dva otroka. Dobil sta v roko granato, ki je bila cela. Granata pa se je na doslej neznan način razpočila in oba otroka sta obležala mrtva. — Na Pečinah je umrl nadučitelj g. Ivan Gerželi. Sokolsko društvo iz Cerknega mu je položilo na grob venec kot svoemu ustanovniku in bivšemu večletnemu starosti. — Na Gradišču nad Prvačino se pripravila narodna slavnost za proslavo našega pesnika-proroka Simona Gregorčiča. Slavnost se bo vršila dne 23. aprila na nekdanjem pokojnikovem domu.

— »Dijaška Matica«. Akademsko društvo »Balkan« je otvorilo v »Edinosti« javno anketo o dijaškem vprašanju. Izjava se, da ni v interesu našega ljudstva na Primorskem, da bi študiralo naše dijaštvo izven države. Kanketi se je prijavil prvi poslanec Šček, ki pravi, da dejanske razmere stavijo tri glavne zahteve: Prva se glasi: naši dijaki naj študirajo v Italiji in sicer velja to za srednješolski in visokošolski študij. Italija bo priznala le nauke dovršene v kraljestvu. Druga zahteva je: študiranje treba sistematiizirati in usmotriti. Treba na diake pri izbiri študija vplivati. Tretja zahteva se glasi: dijakom ne dajmo podpora v obliki miloščin, marveč v obliki brezobrestnih posojil. V svrhu ureditve dijaškega vprašanja se ima ustanoviti »Dijaška matica«.

Raznoterosti.

• Muslimanska univerza v Parizu. 1. marca so položili v Parizu temeljni kamen za muslimansko univerzo.

• Cene boljševiskega časopisa. Letna naročnina boljševiskega »Pravde« znaša 100.000 rubljev. Posamezne številke se prodajajo po 5000 rubljev.

• Draginja v Petrogradu. Par čevljev stane v Petrogradu dva milijona rubljev, kos čokolade 50.000, kos mila 35.000 in steklenica likerja 200.000 rubljev.

Polzuvalke.

— Izgubila se je zlata ovrtna veržica z obeskom. Ker je drag spomin, se prosi pošten najditelj, da jo odda proti nagradi v upravi »Slov. Naroda«.

— Izgubila se je dne 6. marca okoli 10. dopoldne zlata damska veržica od pisarne Pokojninskega zavoda Šolski drevored do Pogačarjevega trga. Odda naj se v upravi »Slov. Naroda«.

— V soboto, 4. t. m. se je izgubila po Sv. Petra cesti do Mariborskega zlatna damska ura. Ker je prizadeta v slabih gnetnih razmerah, se prosi pošten najditelj, da jo vrne na upravo »Slov. Naroda«.

Antiseptično, čistilno, osvježilo, oživljujoče in krepkajoče deluje lekarnarja Fellerja prijetno dišoč »Elsafuide«, mnogo močnejši in bolj širši kakor francosko žganje za drgnjenje rok, nog hrbta in celega telesa kakor tudi kot kozmetikum za nego vanje kože, las in ust, skoz 25 let priljubljen. 3 dvojne steklenice ali 10 steklenic z zamočeno in poštnino za 48 kron pošlila Eugen V. Feller, Štubica donja Elsatrg 238, Hrovaško. de

Glavni urednik:
Rasto Pastoslemšek.
Odgovorni urednik:
Ivan Podražaj.

500 kron nagrade

za takojšnjo preskrbitve elegantno mobilne mesečne sobe, strogo separirane, v odlični hiši, te močje v sredini mesta, za boljše, solidnega gospoda. Dopisi pod »Prijazna in snažna 1577« na upravo Slov. Naroda. 1577

Jšče se v najem

trgovina s specerijskim blagom ali z deželnimi pridelki. Lahko tudi na deželi na prometnem kraju. Eventualno vstopim tudi kot kompanjon. Ponudbe pod »Specerija 1576« na upravištvo Slov. Naroda. 1576

Dve gospodični

se sprejmeta za trgovino v Ljubljani, starejša in mlajša moč. Ponudbe pod »Dve moči 1578« na upravo Slov. Naroda. 1578

Mesečno sobo

z električno lučjo in če močje s hrano in posebnim vzhodom išče inteligentnega gospoda pri boljši rodbini. Ponudbe pod »Mesečna soba 1600« na upravo Slov. Naroda. 1600

Tovarna

z dobro vodno močjo (lesna industrija) se prodaja pod ugodnimi pogoji eventualno vzhodnem družabniku. Ponudbe pod »Tovarna 1594« na upravištvo Slov. Naroda. 1594

Stanovanje

v Sp. Siskli, obstoječe iz sobe, kuhinje in pritikljin ter z električno razsvetljavo želim zamenjati za istotako ali večje v zg. Siskli. Ponudbe pod »Za mena 1597« na upravo Sl. Nar. 1597

Dijak

mlajši se sprejme na hrano in stanovanje. Klavir na razpolago. Naslov pove uprava Slov. Naroda. 1601

Prodajam

zdrav stavbeni les (od barak) približno 50 m³. Precejšnja množina mesecna. Naslov pove upravištvo Slovenskega Naroda. 1588

Za vajenka

želim vstopiti v katero specerijsko ali trgovino z mešanim blagom, le na deželo. Stara 15 let. Naslov pove uprava Slov. Naroda. 1589

Vajenca

krepkega ki ima veselje do trgovine s specerijskim blagom, s potrebno šolsko izobrazbo, sprejme takoj tverda Ivan Petek, Kamnik, Gorenjsko. 1582

Proda se

omara, miza in stoli za jedilno sobo, hotel, vporabljen za posteljo, Mayerjev mali Leksikon, Weill & Menscheit ter Kosmosovo prirodoslovje. Ogleda se pri Cerne, S odnaja Siska 91a, Zornanova hša, poleg športnega prostora »Mirije« od 12. do 4. pop. 1586

AKADEMIK

s prakso, izvršben vseh pisarniških del, zmožen slovenskega in nemškega jezika, išče službo pri kakem industrijskem podjetju. Ponudbe pod »Samostojna moč 1573«, na upravo Slovenskega Naroda. 1573

Prodajam 700 kg dobrega, govejega sena. 1579

Jožef Zupančič, Ljanska cesta 26.

Proda se:

Dobro ohranjena salonska in druga oblačila, cilindri, lakasti in drugi čevlji. — Karlovska cesta 8, II, desno. 1598

Proda se

več dobro ohranjenih vinskih sodov od 200—600 litrov. Naslov pove uprava Slov. Naroda. 1575

Praktikant (inja)

se sprejme. Nastop takoj. Ponudbe na mestno hranilnico, Ormož. 1597

Išče se gospodična

dobra strojepliska za večje trgovske podjetje. Pogoji je perfektno znanje slovenske, srboslovenske, nemške in po možnosti francoske ali angleščine. Nastop službe takoj. Ponudbe, opremljene s fotografijo je vnositi na tverdo »Triglav«, Dresden, Zinzen-dorfstrasse 2. 1557

Proda se

dobro iščeča trgovina z vsem inventarjem na prometnem kraju v Celju. Ponudbe na Franjo Jager, Celje, Kralja Petra cesta. 1533

Stenografinja

in strojepliska

s primerno prakso, event. tudi začetnica, se sprejme. Odvetniška pisarna dr. Ivana Lovrenčiča, Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 8. 1513

Pianino

popolnoma nov, lepe črne barve, se radi nemanjkanja prostora prodaja. — Cena 55.000 kron. Naslov pove uprava Slov. Naroda. 1360

Prodajam

vse vrste sladke, polsladke in hude paprike. Pošljem na zahtevo vzorce. — Nemo Stjepan, Moste-Novl Vodmat 112, Ljubljana. 1504

Protituberkulozna liga v Mariboru išče

oskrbovalne sestre

za novo ustanovljeno oskrbovalnišče v Mariboru. Glavni pogoji: znanje slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, primerno izvežbanost v bolnišniški oskrbi in spretnost obveščanja s preprostim ljudstvom. Plačilo po dogovoru. Prošnje je vlagati na Protituberkulozno ligo v Mariboru, okrajno glavarstvo. 1592

Dve nemehlovanji sobi

primerni za trgovske pisarne se išče za takoj. Ponudbe pod »Import/1556« na upravištvo lista. 1566

Prodajam iz proste roke

na Golem št. 6 ležeče posestvo, ki je v dobrem stanju, obsega 70 orolov, in prodajam na drobno ali tudi celokupno. Prodaja se vrši 20., 21., 22. marca 1922 na Hcu mesta na Golem. Več se izve pri Josipu Urank, Rudnik št. 17 pri Ljubljani. 1787

Restavracija

se odda takoj v najem. Pojasnila daje in ponudbe sprejema uprava toplice Medija-Lzlake. 1561

Strojno mizarstvo.

Strojni mizarji, kateri so v stanju, da bi v teku polletja izdelali za večje hiše potrebna okna ter vrata s polnimi medenimi okovi po predpisu arhitekta, naj pošljejo svoje ponudbe pod »Beograd 1549« na upravo Slov. Naroda. 1549

Gospodična

dobro strojepliska, izurjena v trgovskem podjetju, se išče. Znanje srboslovenske in nemške pogoji. Ponudbe vnositi na upravištvo lista pod šifro »Import/1558« 1558

Elektromotor

6 HP za vrtilni tok, popolnoma nov, type Bob, Amp. 24—3, 220 Voltov 950 obratov, 50 period dalje kosilni stroj system »Deering« skoraj nov, v najboljšem stanju, se ceno prodaja. Matija Rozman, Stožice 50 pri Ljubljani. 158.

Skladišča

išče večje trgovsko podjetje. Ponudbe pod »Import 1558« na upravo Slovenskega Naroda 1555

Kupi se

vsaka množina bukovnega oglja. Ponudbe pod »Oglje 1567« na upravo Slov. Naroda 1567

Mesto upravitelja

(oskrbnika) išče gospodarski adjunkt s strokovno izobrazbo in večletno prakso v vseh kmet. panogah, kakor tudi gospodarstva. Ponudbe pod »Upravitelj 1524« na upravo Slov. Naroda. 1524

iščemo pridnega in zmožnega

svečarskega

moistra in

topilca

za takojšen vstop.

Prva Velika Bežkoroška

tovarnica sapuna i sveča. Veliki Bežkoroški (Banat). 1486

PRODA SE

hiša v Kamni gorci, enonadstropna, dolga 25 m, široka 9 m, 7 sob z vsemi pritlikalnimi, velikim trgovskim lokalom, z ročnim in velkim skladiščem, zidanim hlevom, svinjaki, šupo za konje. Hiša leži poleg farne cerkve, kamor spada 5 vasi, pripravna za trgovca ali obrtnika. Brez konkurence. Ponudbe pod »Ugodna prilika« na an. družbo Aloma Company, Ljubljana, Kongresni trg 3.

Sprejme se

spretna prodajalka

popolnoma izučena v papirni stroki. Olete poslati pod »spretna« 1571

Vinska veletrgovina sprejme takoj ali po dogovoru

trgovskega potnika.

Ponudbe z navedbo dosedanjega službovanja, zahtevo plače itd. je vnositi na deln. družbo vinogradnikov »Vinarna«, v Ptuj. 1552

Lesna stroka.

V vseh panogah lesne stroke popolnoma izurjena moč, z znanjem slovenske, nemške ter laške korespondence in na lesnem trgu v Italiji dobro vpeljana. Želi premeniti svoje dosedanje mesto. Ponudbe pod »H. V. 1539« na upravo Slov. Naroda. 1539

Sprejme se takoj

več čevljarških pomočnikov, samo prvostopne moči. Delo trajno, plača od para. Hrana in stanovanje v hiši. Nastop takoj. M. Pečnik, tvornica cipela, Gameljane nad Ljubljano, Slovenija. 1531

Kupi se

Werthelmovi blagajni

štev. 5

ali se zamenja proti doplačilu z bla blagajno št. 3. Eventualno se kupi tudi železna blagajna za shrambo trgovskih knjig. Naslov pove uprava Slovenskega Naroda. 1507

Spreten detajlist

se išče za večje manufakturno trgovino v Ljubljani. Pismene ponudbe pod »Detajlist 1519« na upravo Slovenskega Naroda. 1519

Redni občni zbor

Tiskovne zadruge T. Z. Z. Z. v Ljubljani, se vrši

v torek, dne 14. marca t. l. ob 8. uri zvečer v Narodnem domu I. nadstropje (Zveza kulturnih društev)

s sledečim dnevnim redom:

- 1.) poročilo načelstva,
- 2.) poročilo o računskem zaključku,
- 3.) poročilo preglednikov,
- 4.) razdelitev prebitka,
- 5.) volitev načelstva in računskih preglednikov,
- 6.) slučajnosti.

Vabimo Vas, da se kot član zadruge občnega zbora zanesljivo udeležite.

Načelstvo.

Iščem

majhno, prazno sobico v mestu ali na periferiji. Ponudbe pod »Prazna soba 14-8« na upravo Slov. Naroda. 1498

Proda se

za nizko ceno večja hiša v sredini mesta Ljubljano. Naslov pove upravištvo Slovenskega Naroda. 1540

Otroški voziček

za sedenje se kupi. Ponudbe pod »Voziček 1593« na upravo Sl. Nar. 1593

Vrtnice

visoke in nizke, v veliki izbiri, se dobijo nalcenje pri »Vrti« Džamonja in drugovi, družba z o. z., Maribor. 1494

Raznašalke

za slabo sprejme »Slov. Narod«.

Pravo kristalno sodo

išče na vagone

firma RAG. RUGGERO PICCININO v Trstu.

Prosijo se ponudbe naravnost od tvorničarja.

Kupimo 200 m ozkotirnih tračnic

z vsem pripadajočim drobnim materijalom.

Ponudbe z navedbo cene na NANDE FERJAN & DRUG, lesna trgovina, Jesenice - Gorenjsko. 1527

„PERONOSPORA“

Zatvornica, kroglice, cevi; guml za cepljenje trt, cevi za vode in vseh drugih gumijevih izdelkov nudi na veliko in malo, le gumijski specialist

M. I. Nerač,

Maribor, Slovenska ulica, vogal Gosposke ulice.

Trgovci znaten popust. 1581 Trgovci znaten popust.

Vabilo

na

V. redni občni zbor

„Slovenske eskomptne banke v Ljubljani“

ki se bo vršil dne 23. marca 1922 ob 11. predpoldne v bančnih prostorih.

DNEVNI RED:

1.) Poročilo upravnega sveta o poslovnem letu 1921.

2.) Poročilo nadzornega sveta o računskem zaključku in poročilu absolutorija.

3.) Zaključek o čistem dobičku.

4.) Zvišanje delniške glavnice od 50 na 60.000.000.— in s tem v zvezi sprememba §§ 5 in 22 družb. pravil.

5.) Volitev članov upravnega sveta.

6.) Volitev nadzornega odbora.

7.) Slučajnosti.

Opomba: V smislu § 13. bančnih pravil se smejo udeležiti občnega zbora oni delničarji, ki so položili: pri blagajni našega zavoda, Ljubljana, pri Hrvatski eskomptni banki, Zagreb, ali pri Srpski banki, Zagreb, osem dni pred zborovanjem vsaj deset delnic.

V Ljubljani, dne 6. marca 1922.

Upravni svet.

Jugoslovanska Union - banka

preje Mariborska eskomptna banka, ustanovljena leta 1872.

Beograd, Gornja Radgona, Kranj, Ljubljana, Maribor, Murska Sobota, Velikovec

in škofja Loka.

Akcijski kapital K 30.000.000

Rezerve K 16.000.000

Izvršuje vse bančne posle

najkulantneje.